

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Miroslava Osifa v trestnej veci vyžiadanej osoby **R. Ch.** v konaní o návrhu krajského prokurátora v Trenčíne na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby prejednal na neverejnom zasadnutí 17. februára 2011 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 3. februára 2011, sp. zn. 3 Ntc 1/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby R. Ch. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 3. februára 2011, sp. zn. 3 Ntc 1/2011, podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) na návrh krajského prokurátora v Trenčíne z 1. februára 2011, sp. zn. 2 Kpt 4/11 rozhodol tak, že

podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) vyžiadanú a zadržanú osobu vzal do predbežnej väzby s tým, že táto začala plynúť 31. januára 2011 o 20.30 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Ilave.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť vyžiadaná osoba R. Ch.

V jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu označila napadnuté rozhodnutie za nezákonné, pretože v Rakúsku od roku 2005 nebola. Okrem toho zahraničie

navštevuje len preto, aby raz – dvakrát do roka priviezla poškodené motorové vozidlo, ktoré následne opraví a predá. Vyžiadaná osoba pred sudcom rozhodujúcim o predbežnej väzbe prehlásila, že nemieni žiadnym spôsobom mať konanie vo vzťahu k vydanému európskemu zatýkaciemu rozkazu, že päť rokov žije v rodinnom dome so svojou družkou a dvojročnou dcérou a je ochotná odovzdať doklady a do zahraničia necestovať. Podľa jej názoru, je možné do času, kým orgán rakúskeho štátu predloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka otázku predbežnej väzby riešiť uložením primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 82 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, ale sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona sudca krajského súdu rozhodne do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd o väzbe vyžiadanej osoby rozhodol na podklade návrhu Krajskej prokurátorky v Nitre z 1. februára 2011, sp. zn. 2 Kpt 4/11, ktorá podaný návrh odôvodnila tým, že zo zápisnice o výsluchu R. Ch., realizovaného dňa 1. februára 2011 na Krajskej prokuratúre v Trenčíne vyplýva, že tento má trvalé bydlisko v B., ul. P., okres P., kde žije so svojou družkou a dcérou po dobu piatich rokov, dva roky je nezamestnaný, pričom si zabezpečuje finančné prostriedky na svoju

obživu a taktiež zrejme i na obživu osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, najmä dovozom ojazdených osobných motorových vozidiel, prevažne z Belgicka a Nemecka, ktoré následne opravuje a predáva záujemcom o ich kúpu prostredníctvom inzerátov. R. Ch. pri výsluchu poprel spáchanie trestnej činnosti, uvedenej v európskom zatýkacom rozkaze pričom uviedol, že v roku 2004 až 2005 bol príslušným súdom vo Viedni odsúdený za trestný čin krádeže formou spolupáchateľstva, ktorý sa týkal krádeže automobilu zn. J., za čo bol po čiastočnom výkone trestu odňatia slobody z dôvodu udelenej amnestie, následne z Rakúskej republiky vyhostený a zároveň mu bol uložený i zákaz vstupu na územie Rakúskej republiky. Z doposiaľ zabezpečeného záznamu o európskom zatykačom rozkaze vyplýva, že na základe analýzy DNA bolo rakúskymi orgánmi činnými v trestnom konaní zistené, že R. Ch. bol páchatelom v prípade odcudzenia osobného motorového vozidla zn. B., zo dňa 27. marca 2008. S poukazom na uvedené možno predpokladať, že analýza DNA bola vykonaná i v súvislosti s predchádzajúcim odsúdením menovaného v roku 2004 a 2005. Vzhľadom na vyjadrenie R. Ch., týkajúceho sa spôsobu zabezpečenia si finančných prostriedkov pre svoju potrebu je možné taktiež dôvodne predpokladať, že vycestuje do zahraničia za účelom nákupu vozidiel, a preto bolo potrebné podať návrh na vzatie jeho osoby do predbežnej väzby. Tieto skutočnosti odôvodňujú vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby.

Z obsahu záznamu pripojeného k návrhu krajského prokurátora možno zistiť, že Štátne zastupiteľstvo v Rakúsku Staatsanwaltschaft Korneuburg, Rakúska republika pod sp. zn. 7 ST 99/08A zo dňa 19. januára 2011 vydalo európsky zatýkací rozkaz na účely trestného stíhania ako člena zločineckej skupiny závažnej krádeže, spáchanej vlámaním podľa § 127, § 128, § 129, § 130 Trestného zákona Rakúskej republiky v podstate na tom skutkovom základe, že spolu s ďalšími štyrmi doposiaľ neidentifikovanými páchatelmi mali v obci M. v Rakúskej republike odcudziť štyri osobné motorové vozidlá v celkovej hodnote cca 150 000 eur a štyri sety evidenčných čísiel tým spôsobom, že násilne otvorili zámky na predmetných osobných motorových vozidlách, pričom na základe analýzy DNA má byť vyžiadaná osoba R. Ch. páchatelom v prípade vozidla zn. B., pričom skutok sa mal stať dňa 27. marca 2008.

Z dôvodu, že vyžiadaná osoba sa zdržiava mimo územia Rakúskej republiky bol na ňu vydaný európsky zatýkací rozkaz.

Predseda senátu krajského súdu rozhodol o návrhu krajskej prokurátorky na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom. Rovnako v súlade so zákonom rozhodol aj o vzatí zadržanej osoby do predbežnej väzby, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebol viazaný.

K sťažnostným námietkam vyžiadanej osoby považuje najvyšší súd za potrebné uviesť nasledovné.

Zmyslom ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežnej väzbe je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Z tohto dôvodu pre aplikáciu ustanovenia § 15 ods. 1 skutočnosti, ktoré vyžiadaná osoba uvádzala vo svojej výpovedi pred sudcom rozhodujúcim o podanom návrhu krajskej prokurátorky, ani skutočnosti uvádzané v písomnom odôvodnení jej sťažnosti voči napadnutému rozhodnutiu nie sú právne významné

Pokiaľ ide o návrh vyžiadanej osoby na nahradenie predbežnej väzby uložením primeraných obmedzení najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 82 Tr. por. aplikácia tohto zákonného ustanovenia prichádza do úvahy v prípade, keď sudca pre prípravné konanie alebo súd rozhodol podľa § 80 alebo § 81 Tr. por. (nahradenie väzby zárukou, sľubom alebo dohľadom, peňažná záruka, ktoré navyše zákonným spôsobom ani neboli dané), že sa obvinený ponecháva na slobode alebo že sa z väzby prepúšťa na slobodu, na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, môže orgán rozhodujúci o väzbe zároveň uložiť jedno alebo viac primeraných obmedzení alebo povinností, najmä tých, ktoré sú vymenované pod písmenami a/ až i/ § 82 Tr. por.

V posudzovanej veci o takýto prípad nejde pretože zistené skutočnosti neodôvodňujú ponechanie vyžiadanej osoby na slobode a preto vyžiadanou osobou navrhovaný postup neprichádzal do úvahy.

Ďalej ustanovenie § 15 ods. 4 citovaného zákona umožňuje sudcovi krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetovanie (ak nebol prokurátorovi príslušnej prokuratúry v lehote 18 dní od obmedzenia osobnej slobody doručený európsky zatýkací rozkaz alebo doklad o jeho existencii) rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby a súčasne rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Z týchto dôvodov prepustenie vyžiadanej osoby z väzby na slobodu a uloženie primeraných obmedzení je zo zákona vylúčené.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 17. februára 2011

**JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková